

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 15.11.2011
SEK(2011) 1355 lõplik

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT
MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Lisatud dokumentidele

Ettepanek:

Määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta

ja

Ettepanek:

Direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ja direktiivi 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta

{ KOM(2011) 747 lõplik }
{ SEK(2011) 1354 lõplik }

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT
MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Lisatud dokumentidele

Ettepanek:

Määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta

ja

Ettepanek:

Direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ja direktiivi 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta

SISSEJUHATUS

Määrus (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta¹ (reitinguagentuuride määrus) sai täies ulatuses kohaldatavaks 7. detsembril 2010. Määruses sätestatakse reitinguagentuuride tegevuseeskirjad. Lisaks võeti 11. mail 2011 vastu reitinguagentuuride määruse muudatus², millega anti Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele (ESMA)³ eksklusiivsed järelevalvevolitused ELis registreeritud reitinguagentuuride üle, et tsentraliseerida ja lihtsustada nende järelevalvet Euroopa tasandil.

Siiski ei käsitleta olemasolevas reitinguagentuuride määruses nii mõndagi krediidireitingutegevuse ja reitingute kasutamise seotud probleemi. Paljud komisjoni korraldatud avalikule konsulteerimisele⁴ ja 2011. aasta juunis komisjoni korraldatud ümarlauale⁵ antud vastused kinnitasid vajadust käsitleda mõnd probleemi, mis on seni lahenduseta jäänud. Need on eriti seotud finantsturu osapoolte liigse tuginemisega krediidireitingutele, reitinguturu kõrge kontsentratsiooniga ning teatud määral ka reitinguagentuuride tasustamise viisiga.

Kuigi on olemas hulk väiksemaid reitinguagentuure, domineerib turgu kolm suurt reitinguagentuuri (Fitch, Moody's ja Standard & Poor's), mille kombineeritud turuosa on

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus reitinguagentuuride kohta, ELT L 302, 17.11.2009.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2011. aasta määrus (EL) nr 513/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta, ELT L 145, 31.5.2011.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (ESMA), ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

⁴ Reitinguagentuuride kohta läbi viidud avaliku konsulteerimise algatasid Euroopa Komisjoni talitused 5. novembril 2010 ja lõpetasid 7. jaanuaril 2011. Kokku saadi enam kui 100 vastust.

⁵ Euroopa Komisjoni talituste poolt 6. juulil 2011 korraldatud ümarlaud reitinguagentuuride teemal.

kogu maailmas enam kui 95 %.⁶ Turulepääsu piiravad sektori mastaabisäästud ja reitinguagentuuride maine, mis kujutab endast märkimisväärset konkurentsieelist. Samuti ei ole piisavalt käsitletud teatud reitingukategooriate spetsiifilisust, eriti riikide võlainstrumentidega seotud kategooriate puhul. Hiljutise euroala võlakriisi ajal⁷ kritiseeriti reitinguagentuure eriti teravalt seoses riikide võlareitingute läbipaistvuse ja kvaliteediga, ning samas tõstatati ka küsimus, kas reitinguagentuuridele kehtivat ELi õigusraamistikku peaks probleemiga tegelemiseks veelgi karmistama. Lõpuks ei käsitletud olemasolevas reitinguagentuuride määrukses piisavalt ka reitinguagentuuride osanikestruktuuriga seotud huvide konflikte ega reitinguagentuuride tsiviilvastutust.

PROBLEEMI MÄÄRATLUS

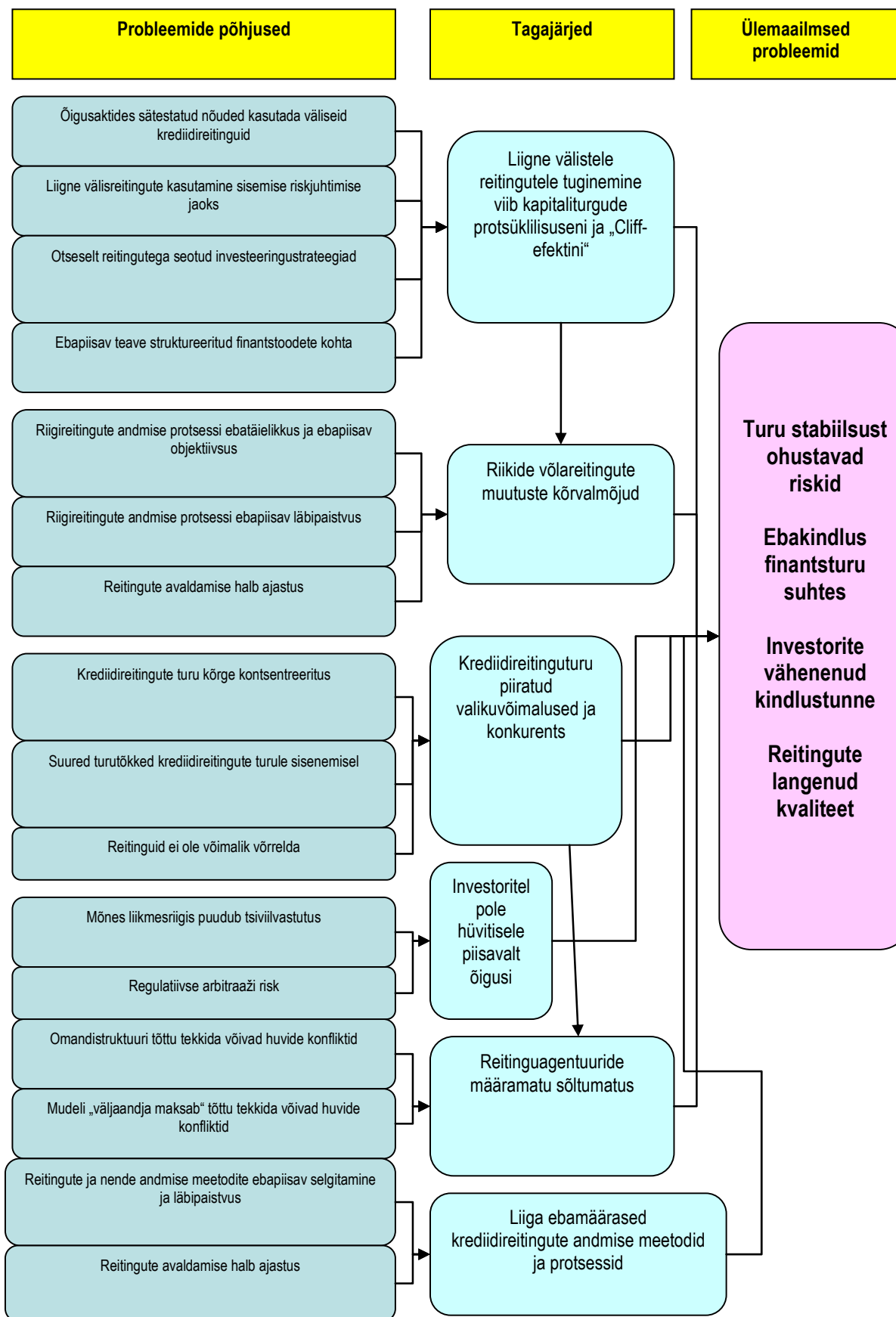
Järgmises osas kirjeldatud probleemid saab rühmitada kuue laia teema alla:

- liigne välistele krediidireitingutele tuginemine viib kapitaliturgudel „Cliff-efektini“⁸;
- riikide „kaljuservaefekt“ ja kõrvalmõjud muutuvad;
- krediidireitingute turul on piiratud valik ja konkurents;
- reitingute kasutajatel, kes kasutavad reitinguagentuuride määrust rikkuva reitinguagentuuri antud ebaõiget reitingut ja kannavad seeläbi kahju, ei ole piisavalt õigust hüvitisele;
- reitinguagentuuride potentsiaalselt vähenenud sõltumatus, mis tuleneb huvide konfliktist; viimane omakorda aga „emitent maksab“ mudelist ning reitinguagentuuride osanikestruktuurist ja pikaajsest ühe reitinguagentuuri heaks töötamisest; ja
- krediidireitingute andmise ebamäärased meetodid ja protsessid.

⁶ *Finance* – FAZ.NET, S & P, Moody's ja Fitch: Brüsseli lahing reitinguoligopoli vastu, juuni 2011. Kättesaadav aadressil: <http://financesjournal.com/finances/moodys-fitch-brussels-battle-rating-oligopoly-5972.html>.

⁷ Euroala võlakriisi kirjeldus ja üksikasjalik analüüs on toodud mõjuhinnangu VI lisas.

⁸ „Cliff-efekt“, st nn kaljuefekt seisneb äkilistes nähtustes, mille põhjustab reitingu vähendamine alla konkreetset läviväärtust, mille korral võib ühe väärtpaberi väärtuse vähendamine tekitada ebaproportsionaalse kaskaadi efekti.

Joonis 1. Probleemipuu

SUBSIDIAARSUS

Vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele (Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõige 3) peaks liit võtma meetmeid ainult siis, kui liikmesriigid ei suuda piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil. Kuigi kõigil ülaltoodud probleemidel on üksikute liikmesriikide jaoks olulised tagajärjed, saab nende üldisest mõjust aimu vaid piiriüleses kontekstis. Seda seetõttu, et reitinguid saab ühes riigis anda finantsinstrumentide kohta, mis on välja antud teises riigis; nii ei pruugi riigi tasandil võetud meetmetel mingit mõju olla, kuna reitinguid võidakse edaspidigi anda ja kasutada, kui need on välja antud mõne teise ELi riigi või isegi kolmanda riigi jurisdiktsioonis. Valitseb oht, et selle tulemusena hakatakse riiklikest krediidireitinguid käsitlevatest meetmetest ilma liidu meetmeteta kõrvale hoidma või et riiklikud meetmed oleksid ebaefektiivsed. Seega saab parimaid meetmeid reitinguagentuuride vallas võtta edaspidi ühiste jõupingutustega. Sellest tulenevalt tunduvad ELi meetmed subsidiaarsuse põhimõtte valguses asjakohased.

EESMÄRGID JA EELISTATUD POLIITIKAVALIK

Ettepaneku üldine eesmärk on panustada finantsstabiilsuse riskide vähendamisse ning investorite ja teiste finantsturgude turuosaliste kindlustunde ja reitingute kvaliteedi taastamisse. Käesolevas osas esitletud poliitikavalikute kogumi eesmärk on käsitleda probleeme ja jõuda vastavate konkreetsete eemärkideni. Mõjususe ja tõhususe alusel on tehtud eelistatud valikud, mis on tabelis välja toodud poolpaksus kirjas.

Poliitikavalikud finantsasutuste ja -turgude „Cliff-efekti“⁹ mõju vähendamiseks, vähendades selleks omakorda välistele reitingutele tuginemist

Poliitikavalikud
1. Poliitikaid ei muudeta.
2. Vähendada toetumist välistele reitingutele, parandades sisemist riskijuhtimist ja edendades sisemiste reitingumudelite kasutamist reguleerimise eesmärgil.
3. Nõuda, et krediidasutused, investeerimisfirmad, kindlustus- ja edasikindlustusettevõtted kasutaksid enam kui üht reitingut.
4. Karmistada pidevalt struktureeritud finantsinstrumentide andjatele kehtivaid avalikustamismõudeid.

Mõjuhindang näitab, et praeguses olukorras on kõige tasuvamateks valikuteks meetmed, mille abil parandada sisemist krediidiriskide juhtimist ja sisemiste mudelite kasutamist reguleerimise eesmärgil, eriti aga parandada struktureeritud finantstoodete emitentidele avalikustamistegevust. Head kvaliteedireitingud on kasulikud ja neid tuleks kasutada ka edaspidi; siiski on tähtis stimuleerida sisemiste krediidireitingute võimaluste arengut piisavate ressurssidega firmade suhtes. Seega tuleks tagada, et liigset krediidireitingutele toetumist ennetav põhimõte kehtiks koos finantsstabiilsuse nõukogu põhimõtetega reeglina kõigile finantsturgudel tegutsejatele. Esimene poliitiliste meetmete kogum, millega krediidireitingutele toetumist vähendada, on juba kaasatud komisjoni uude ettepanekusse muuta kapitalinõuete direktiivi.¹⁰ Selles etapis püsib kohanemisvajadus eriti avatud investeerimisfondide ja alternatiivsete investeerimisfondide valdkonnas. Struktureeritud

⁹ „Cliff-efekt“, st nn kaljuefekt seisneb äkilistes nähtustes, mille põhjustab reitingu vähendamine alla konkreetset läviväärtust, mille korral võib ühe väärtpaberi väärtuse vähendamine tekitada ebaproportsionaalse kaskaadiefekti.

¹⁰ KOM (2011) 453 (lõplik).

finantstoodete topeltreitingud võiksid aidata nende keerukate toodete reitingutele toetumist veelgi enam vähendada.

Eelistatud valikud on kooskõlas osanike vaadetega, et isegi kui õigusaktidest kõrvaldatakse reeglid, mis käivitavad automaatse reitingutele tuginemise, on see siiski vaid üks samm, mitte viivitamatu lahendus. Sidusrühmad märkisid ka, et praeguse väliste reitingute kasutamise tava asendamiseks on keeruline sobivaid meetmeid leida. Paljud, sh tööstusharude esindajad ja valitsused, leidsid, et reitingute asemel turumeetmete kasutamine oleks ebasobivalt protsükliline ja ebakindel, kuid neid võiks teiste meetmete kõrval arvesse võtta. Mõned sidusrühmad, eriti emitendid, olid vastu ideele nõuda liigse tuginemise vähendamiseks mitut reitingut, samas kui mõned väiksemad reitinguagentuurid tervitasid mitme reitingu nõuet.

Poliitikavalikud riikide võlareitingutega seotud kõrvalmõjude riskide maandamiseks

Poliitikavalikud
1. Poliitika ei muudeta.
2. Nõuda, et reitinguagentuurid avaldaksid täielikke uuringuaruandeid, kus käsitletak riikide võlareitinguid ja töötajate jagunemist.
3. Nõuda reitinguagentuuridelt pärast ELi kauplemiskohtade sulgemist riigireitingute avaldamist.
4. Nõuda reitinguagentuuridelt riikide võlareitingute protsessi sagedasemat läbiviimist.
5. Laiendada pädevate asutuste (ESMA) volitusi tagamaks, et reitingumeetodid vastavad õigusnõuetele.
6. Nõuda, et (ELi) riigid avaldaksid oma majandustulemuste kohta standarditud andmekogumi, et võimaldada krediidiriski hinnata.
7. Anda ESMAle volitused erandlikes olukordades riikide võlareitingute andmine ajutiselt keelata või seda piirata.
8. Julgustada olemasolevat sõltumatut ELi struktuuri või täiesti uut Euroopa reitinguagentuuri krediidireitinguid andma.
9. Keelata riikide võlareitingud.

Mõjuhindangus toodi välja üheksa võimalust, mille abil riigireitingutest tulenevaid turustabiilsuse riske maandada; neist viit hinnatakse eelistatud valikuteks. On soovitatud, et reitinguagentuurid võiksid riigireitingute kohta täielikke uuringuaruandeid avaldada (2. valik) – meede, mida toetasid ka mõned valitsused ja valdkonna sidusrühmad. Riikide võlareitingute protsessi peaks ühtlasi ka sagedamini läbi viima (4. valik) ning ESMAI peaksid olema vajalikud volitused: tagamaks meetodite vastavuse määruse nõuetele, kuid ka selleks, et olla võimeline selgelt määratletud erandlikes olukordades ajutiselt riigireitinguid keelustama (5. ja 7. valik), kuigi mõned sidusrühmad olid sellele ideele vastu. Mõjuhindangus arvestatakse eelistatud variandina veel olukorda, kus riigireitingud avaldataks pärast ELi kauplemiskohtade sulgemist (3. valik). Mõjuhindangu analüüsis jõutakse järeldusele, et erapooletuse ja usaldusväarsuse huvides, nagu seda turul mõistetakse, ei oleks asjakohane kasutada riikide võlareitingute andmiseks olemasolevat sõltumatut ELi struktuuri ega asutada täiesti uut, avalikku Euroopa reitinguagentuuri. Paljud sidusrühmad olid eriti mures ka taoliste reitingute usaldusväarsuse pärast.

Poliitikavalikud krediidireitingute turu tingimuste parandamiseks eesmärgiga tõsta reitingute kvaliteeti

Poliitikavalikud
1. Poliitika ei muudeta.
2. Toetada väikeste ja keskmise suurusega reitinguagentuuride võrgustiku loomist.
3. Toetada uue Euroopa reitinguagentuuri loomist.

Poliitikavalikud
4. Harmoneerida reitinguskaalad, et parandada erinevate reitinguagentuuride reitingute võrreldavust.
5. Kehtestada Euroopa reitinguindeks (EURIX).
6. Nõuda reitinguagentuuridelt reitingukomisjonide tasandil ühiste reitingute andmist.
7. Keelata suurtel reitinguagentuuridel väikeste ja keskmise suurusega reitinguagentuuride omandamine.
8. Kehtestada reitinguagentuuridele ajutised turuosa ülemmäärad.
9. Nõuda reitinguagentuuridelt reitingute hinnastamise avalikustamist ja tagamist, et hinnad põhinevad kuludel ega ole diskrimineerivad.

Mõjuhinnangus analüüsitakse krediidireitingute turu tingimuste parandamiseks mitmeid valikuid, mis peaksid soodustama reitinguagentuuride sõltumatust ning kvaliteetsete reitingute andmist. Paremat läbipaistvust (5. ja 9. valik) ning reitingute võrreldavust (4. valik) peetakse tasuvateks valikuteks. Lisaks nähakse eelistatud valikuna väikeste ja keskmise suurusega reitinguagentuuride võrgustiku loomise soodustamist, kuna see vähendaks turule pääsemise takistusi. Eelistatud valikuna ei hinnata Euroopa reitinguagentuuri loomist riikliku, mitte eraalgatuse tulemusena. Enamik sidusrühmadest oli samuti selle meetme vastu. Suurtele reitinguagentuuridele väikeste ja keskmise suurusega reitinguagentuuride omandamise keelamine oleks vajalik teiste eelistatud valikute tõhususe tagamisel, k.a nende valikute suhtes, mis käsitlevad reitinguagentuuride sõltumatust. Siiski ei oleks taoline keeld iseenesest turu struktuuri muutmiseks piisavalt tõhus ning on võimalik, et reitinguagentuurid hakkavad sellest kõrvale hoidma.

Poliitikavalikud, mille abil tagada investorite õigus hüvitisele

Poliitikavalikud
1. Poliitikaid ei muudeta.
2. Sätestada ELi õigusaktidega reitinguagentuuride tsiviilvastutus.
3. Tagada reitinguagentuuride tsiviilvastutus krediidireitingute kasutajate ees riiklikes kohtutes.

Investorite hüvitiseõiguse tagamiseks soovitakse mõjuhinnangus 3. valikut, millega kehtestatakse reitinguagentuuridele üldine kohustus riiklikes kohtutes tsiviilvastutust kanda. Sidusrühmad on üldiselt arvamusel (märkimisväärseks erandiks on reitinguagentuurid ise), et reitinguagentuure peaks olema võimalik tsiviilkorras vastutusele võtta, ent ainult raske hooletuse või tahtluse korral.

Poliitikavalikud, mille abil tõsta reitingute kvaliteeti, tugevdades selleks reitinguagentuuride sõltumatust ning edendades häid krediidireitinguprotsesse ja -meetodeid

Poliitikavalikud
1. Poliitikaid ei muudeta.
2. Nõuda, et investorid maksaksid reitingute eest („investor maksab“-mudel).
3. Nõuda, et kauplemiskohtades kehtestataks mudel „kauplemiskoht maksab“ ning et tagataks selle haldamine.
4. Nõuda, et reitinguagentuure valiks sõltumatu amet.
5. Kehtestada emitendi poolt oma toodete ja emitendi enda hindamiseks kaasatud reitinguagentuuride rotatsioonireeglid.
6. Kehtestada reitinguagentuuride sõltumatusele ja erapooletusele agentuuride osanikke arvesse võttes kindlad nõuded.
7. Karmistada reitingumeetodite avalikustamise reegleid.
8. Nõuda, et reitinguagentuurid teavitaksid enne reitingu avaldamist emitente sellest piisava ajavaruga.

Mõjuhindangus tuuakse reitinguagentuuride sõltumatusse kindlustamiseks välja kaheksa valikut. Teised mudelid, mida võiks kasutada mudeli „emitent maksab“ alternatiivina, ei välista võimalikke huvide konflikte täielikult. Seda arvesse võttes jätkab komisjon reitinguagentuuride tasustamismudelite sobivuse jälgimist ning koostab selle kohta 2012. aasta 7. detsembriks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, nagu nõutud reitinguagentuuride määruse artikli 39 lõikes 1. Mõjuhindangus leiduvad eelistatud valikud hõlmavaid meetmeid, mis leevendaksid „emitent maksab“-mudeliga seotud ohtu sõltumatusse veelgi. Paljud sidusrühmad uskusid tõesti, et mudeliga „emitent maksab“ seotud riske saab juhtida. Sel eesmärgil soovitatakse mõjuhindangus reitinguagentuuride kohustuslikku rotatsiooni (5. valik), sh nõuet, et emitenti ja tema tooteid hindaksid erinevad reitinguagentuurid (ei saa kehtestada riikide puhul), ning reegleid omandiõiguste käsitlemiseks (6. valik). Lisaks hinnatakse eelistatud valikutena läbipaistvusele ja reitingute avaldamisele kehtivaid reegleid (7. ja 8. valik), mille abil lahendada huvide konflikte ning panustada kvaliteetsete reitingute andmisel. Siiski saab nende meetmete, eriti kohustusliku rotatsiooni, tõhusust tagada ainult siis, kui turutingimused on väikeste reitinguagentuuride kasvuks ning uute turuosanike turulepääsemiseks soodsad.

PAKETI ÜLDINE MÕJU

Kumulatiivne mõju ja sünergia

Selles osas esitatakse eelistatud poliitikavalikute paketi rakendamise kumulatiivne mõju. Eelistatud poliitikavalikute pakett loodi nii, et tagada ühe üldise eesmärgi saavutamine; et *„panustada finantsstabiilsusrisikide vähendamisse ning taastada investorite ja teiste turuosaliste usalduse finantsturgude ja reitingute kvaliteedi vastu“*.

Eeldatakse, et eelistatud valikud vähendavad liigset väliste reitingutele tuginemist, vähendades selleks väliste reitingute tähtsust finantsteenuseid käsitlevates õigusaktides. See omakorda peaks vähendama krediidiandjate, kindlustusettevõtete ja varahaldussektori liigset tuginemist väliste reitingutele. Lisaks peaks eelistatud poliitikameede, millega kehtestatakse nõue, et emitendid parandaksid struktureeritud finantstoodete aluseks oleva varakogumiga seotud avalikustamise kvaliteeti, aitama investoritel endil krediidiriski hindamisi läbi viia, selle asemel et ainult väliste reitingutele toetuda.

Peale selle parandavad eelistatud valikud riigiga alusinformatsiooni kooskõlastamise teel riikide võlareitingute läbipaistvust ja kvaliteeti. Esimese meetme rakendamisel nõutakse, et reitinguagentuurid kooskõlastaksid riikidega teabe õigsuse, vältimaks võimalikke vigu riigireitingutes. Lisaks sellele saaks riigireitingute läbipaistvust ja kvaliteeti parandada reitinguga seotud uuringuaruannete täismahus avaldamisega. Nõudega avaldada riigireitingud pärast ELi kauplemisskohtade sulgemist püütakse saavutada seda, et kõigil turuosalistel oleks enne kauplemisskohtade avamist juurdepääs uuele reitinguinformatsioonile; see aga aitaks piirata laiaulatuslikke turuhäireid. Ka antaks ESMAle riigireitingute alandamise kõrvalmõjudega seotud riskide maandamiseks määruses määratletud erandlikes olukordades volitus ajutiselt riigireitingud keelustada. Seda meetet tuleks võtta ajutiselt ja erandolukordades ning väga rangetel tingimustel.

Samuti eeldatakse, et eelistatud poliitikavalikud laiendavad reitingutööstuses pakutavaid valikuid ning optimeerivad selle struktuuri. Väikeseid ja keskmise suurusega reitinguagentuure julgustatakse teavet vahetama, mis võib lihtsustada uute turuosaliste pääsu reitingutööstuse turule ning pakkuda laia valikut teenuseid. Lisaks saaks erinevate reitinguagentuuride reitingute võrdlemist lihtsustada ühtsete reitinguskaalade standardite ja

Euroopa reitinguindeksi (EURIX) loomise toetamisega. Hinnastamispoliitikate ja tasude parem läbipaistvus ei hõlbustaks ainult reitinguturu konkurentsi, kuid võimaldaks ka ESMA jälgida tõhusalt huvide konflikte, mis tulenevad mudelist „emitent maksab“. Lõpuks ei vähendaks reitinguagentuuride kohustuslik rotatsioon oluliselt mitte ainult reitinguagentuuride sõltumatust ohustavat tuttavlikkust, mis tuleneb reitinguagentuuri ja emitendi vahelisest pikaajalisest ärisuhtest, kuid sellel oleks ka märkimisväärne positiivne mõju reitingutööstuses pakutavate valikute laiendamisele, pakkudes väikestele reitinguagentuuridele rohkem ärivõimalusi.

Investorite kaitsmise suhtes tagaksid eelistatud valikud selle, et investoritel oleks asjakohane õigus reitinguagentuuridelt hüvitist nõuda. See oleks ka reitinguagentuuridele oluliseks motivatsiooniks oma juriidilisi kohustusi täita ja kvaliteetseid reitinguid tagada.

Reitingutest sõltumatuse parandamiseks kehtestatakse emitentidele nõue reitinguagentuure regulaarselt vahetada. Huvide konfliktide riski maandaks veelgi nõue, et reitinguagentuurid ei tohiks emitendi ja tema toodete kohta korraga tellitud reitinguid anda. Lisaks parandab sõltumatust reitinguagentuuride omandistruktuuri täiustamine. Peale selle parandaks reitingute läbipaistvust ja kvaliteeti reitingumeetodite avalikustamise reeglite karmistamine, kehtestades reitingumeetodite väljatöötamise ja heakskiitmise protsessi, sh ka nõude, et reitinguagentuurid teataksid reitingumeetodite muudatustest ja ka põhjendaksid oma reitingumeetodites tehtud muudatusi. Lõpuks saaks reitingute kvaliteeti tõsta nõudega, et reitinguagentuurid annaksid emitentidele reitingu avaldamisest piisava ajavaruga teada.

Halduskulude ja nõuetelevastamise kulude hindamine

Nõude tõttu parandada sisemist riskijuhtimist ja kasutada regulatiivsetel eesmärkidel sisemisi reitingumudeleid kannaksid finantsettevõtted lisakulusid. Need kulud oleksid asjassepuutuvate finantssektorite kui tervikute jaoks märkimisväärsed, ent üksikute finantsettevõtete jaoks proportsionaalsed. Karmistatud avalikustamisnõuete tõttu kannaksid ka emitendid lisakulutusi, mis võivad kokku ulatuda 1,7 miljoni euronit ühekordsete kulude näol ja 1,92 miljoni euronit igal aastal.

Samuti tähendaks riigireitingutega seotud kõrvalmõjude riskide maandamiseks mõeldud valikukogum reitinguagentuuridele korduvaid nõuetelevastamise kulusid, mis võivad kogu valdkonnas ulatuda igal aastal 3,27 miljoni euronit.

Konkurentsi parandamiseks mõeldud meetmed ei suurendaks reitinguagentuuride kulusid oluliselt (eeldatavasti oleks kogu reitingutööstuse iga-aastased nõuetelevastamise kulud umbes 1,38 miljonit eurot). Kulud oleksid seotud ainult väikeste ja keskmise suurusega reitinguagentuuride võrgustiku loomise soodustamisega; need jääksid igal aastal 0,9 ja 1,95 miljoni euro vahele ning komisjon üritaks nende katmiseks leida ELi rahastamisvahendeid.

Ka reitinguagentuuride tsiviilvastutuse ja investorite õigustega seotud poliitikavalik tekitab eeldatavasti nõuetelevastamise kulusid, kuna see toob kaasa vajaduse tsiviilvastutus kindlustada, või kindlustatavuse puudumise korral luua rahaline puhver investorite võimalike nõuete katmiseks.

Lõpuks ei tohiks reitinguagentuuride sõltumatuse käsitlemiseks mõeldud eelistatud valikud märkimisväärsed kulusid hõlmata.

Õiguslike vahendite valik

Käesolev algatus hõlmab laia valikut meetmeid. Need võib jagada nelja kategooriasse:

- meetmed, mis nõuavad kehtiva reitinguagentuuride määruse muutmist;
- meetmed, mis nõuavad kehtiva reitinguagentuuride määruse muutmist ja ESMA poolt väljatöötatud tehniliste standardite rakendamist;
- meetmed, mis nõuavad valdkondlike õigustaktide muutmist (avatud investeerimisfondide direktiivid ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad);
- meetmed, mis toetuvad liidu kehtivale rahastamisprogrammile, et edendada väikeste ja keskmise suurusega reitinguagentuuride võrgustiku loomist.

SEIRE JA HINDAMINE

Kui soovitatud poliitikavalikuid rakendatakse praktikas, asub komisjon jälgima, kuidas liikmesriigid kavandatud poliitikaid kohaldavad. Vajadusel, st kui liikmesriik ei täida oma kohustust liidu õigust rakendada ja kohaldada, tegutseb komisjon vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 226 sätestatud korrale.

Kavandatud poliitikate tõhususe hindamiseks teeb komisjon ettepaneku töötada välja hulk näitajaid, mida seiresüsteemi sisestada, et hõlbustada kolm aastat pärast ülevõtmiskuupäeva hinnangu andmist (võimalik, et nõukogule ja parlamendile esitatud aruande kujul).

Osana seiretegevusest saaks ESMA pädevatelt riigiasutustelt erinevate poliitikavaldkondade kohta kvartaliaruandeid.